

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6024/2022
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петров, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“, Сурдулица, кога заступа Општински правобранилац, ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2030/21 од 23.11.2021. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2030/21 од 23.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 2030/21 од 23.11.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Гж 2030/21 од 23.11.2021. године, које се ревизијом побија, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка у односу на трошкове поступка, о чему је одлучено пресудом Вишег суда у Врању Гж 6642/17 од 29.10.2018. године, тако што је преиначена пресуда Основног суда у Сурдулици П 348/16 од 11.04.2017. године у делу одлуке о трошковима поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка и усвојен је тужбени захтев у односу на главно потраживање тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати 100,00 динара са законском затезном каматом.

Против побијаног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 18/20). Наиме, ревизијом се оспорава решење којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка у делу трошкова поступка из чега произлази да се ради о процесном решењу против кога се не може изјавити посебна ревизија, с обзиром да је чланом 404. став 1. прописано да се посебна ревизија може поднети само због погрешне примене материјалног права. Како је оспорено решење процесног карактера и не производи

материјално-правно дејство у погледу права странака, одлучено је као у ставу првом изреке, сагласно члану 404. став 2. наведеног закона.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 410. у вези са чланом 420. став 5. и 6. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан. Сходно ставу 5. истог члана закона, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решење другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају, тужилац побија решење другостепеног суда којим је одбијен предлог за понављање поступка. С тога, ревизија тужиоца у смислу цитиране одредбе члана 420. став 5. ЗПП, није дозвољена, јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Ревизија је, у овом поступку, изјављена као ванредни правни лек поводом одлучивања о другом ванредном правном леку – предлогу за понављање поступка, а дозвољеност те ревизија прописана је посебном законском одредбом и то чланом 420. став 5. ЗПП. То даље значи да, уколико предлог за понављање поступка није одбачен, биће донета одлука којом је предлог одбијен или усвојен. Против те врсте одлуке ревизија није дозвољена, а за оцену дозвољености ревизије није од значаја вредност предмета спора.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић